

Sosyal Bilgiler Öğretmenleri ve Öğretmen Adaylarının İyi Bir Eğitim Ortamı İçin Uygulanan Yedi İlke Hakkındaki Görüşleri (*)

M. Bayram YILAR (**)

Ufuk ŞİMŞEK (***)

Yavuz TOPKAYA (****)

Özet: Bu araştırmanın amacı, Gamson ve Chickering tarafından iyi bir eğitim ortamı için eğitim literatürüne kazandırılan yedi ilkenin uygulamaları konusunda sosyal bilgiler öğretmenleri ile öğretmen adaylarının görüşlerini betimsel olarak değerlendirmektir. Araştırmada yedi ilkenin yapılandırmacı yaklaşımına doğrudan ilgili olan ilk 3 ilkesi ele alınmıştır. Araştırmanın örneklemi, sosyal bilgiler öğretmenliği bölümünün 2. ve 4. sınıfında öğrenim gören 98 öğretmen adayından ve Erzurum il merkezinde görev yapan 30 sosyal bilgiler öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırmada, Gamson ve Chickering tarafından geliştirilen; Aydoğdu, Doymuş ve Şimşek (2012) tarafından ise Türkçe'ye uyarlaması yapılan veri toplama aracı kullanılmıştır. Betimsel-tarama yönteminin benimsendiği araştırmanın sonucunda 2. ve 4. sınıf sosyal bilgiler öğretmen adaylarının söz konusu ilkeler hakkında sosyal bilgiler öğretmenlerine göre daha olumlu görüşler bildirdikleri belirlenmiştir. Ayrıca cinsiyet bakımından bayanların bu ilkelerin uygulamalarına ilişkin daha olumlu görüşler bildirdikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yedi ilke, sosyal bilgiler öğretmenleri, öğretmen adayları

The Opinions of Social Studies Teachers and Prospective Teachers about Seven Principles for Good Practice in Education

Abstract: The purpose of this study is making a descriptive evaluation of the social studies teachers' and prospective teachers' views on the application of seven principles for good practice in education, proposed by Gamson and Chickering, in educational settings. In the study, the first three of the seven principles which are directly related to the constructivism, were dealt with. 98 students of 2nd and 4th grades of social studies teaching department and 30 social studies teachers from the city center of Erzurum participated in the study. As a result of the study in which survey and descriptive research methods were used, it has been concluded that students of 2nd and 4th grades of social studies teaching department as prospective teachers are more positive about Seven Principles than Social Studies teachers. Moreover, the study shows that women are more positive about seven principles for good practice in education than men.

Keywords: Seven principles, social studies teachers, prospective teachers.

*) Bu makale 26-28 Nisan 2013 tarihinde Aksaray'da düzenlenen II. Uluslararası Sosyal Bilgiler Eğitimi Sempozyumu'nda sunulan bildirinin genişletilmiş halidir.

**) Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü
(e-posta: bayram.yilar@omu.edu.tr)

***) Doç.Dr., Atatürk Üniversitesi, K.K. Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü
(e-posta: ufukersegun@gmail.com)

****) Yrd.Doç.Dr., Kilis 7 Aralık Üniversitesi, M.R. Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü
(e-posta: dryavuztopkaya@gmail.com)

Giriş

Yapılan bilimsel çalışmalar sayesinde sürekli kendini yenileyen ve gelişen bir sistem olarak eğitimde yeni anlayışlar, akımlar ve stratejiler etkili olmaktadır. Artık günümüz modern eğitim sisteminde öğrenciden hazır bilgiyi alıp ezberlemesi değil bizzat kendisinin merak edip araştırma yaparak bilgi kaynaklarına ulaşması beklenmektedir. Öğretim programlarında vurgulandığı gibi çevresine karşı duyarlı, hak ve sorumluluklarını bilen, sorgulayıcı ve araştırmacı tutum geliştiren, eleştirel düşünebilen, gerekli bilgileri zihninde yapılandırarak öğrenen ve bunları günlük yaşamına transfer edebilen bireyler yetiştirebilmek için hiç şüphesiz eğitim sistemini bir bütün olarak düşünmek ve mevcut tüm değişkenleri kontrol etmek gerekir.

Hızla değişen ve gelişen dünyamızda bilimsel ve teknolojik gelişmelere ayak uydurmak, güçlü bir ekonomik düzen kurmak ve refah düzeyi yüksek bir toplum oluşturabilmek için eğitim sistemini sağlam temellere oturtmak ve sürekli modernize etmek gerekmektedir. Her ülke için eğitimde başarıyı yakalamak ve sürdürmek bir kaygı olduğu gibi aynı zamanda da bir gayedir. Bu gaye için, birçok eğitim bilimci ortaya koydukları görüşlerle eğitim alanına önemli katkılar sunmuşlardır. Amerikalı eğitimciler Chickering ve Gamson da bunlardan ikisidir. Chickering ve Gamson öneri formatında ortaya koydukları iyi bir eğitim ortamı için yedi ilke ile alanyazına bir model önermişlerdir.

İyi bir eğitim ortamı için yedi ilke özellikle yüksek öğretimde verimi artırmak için önerilen (Chickering & Gamson, 1987; McCabe & Meuter, 2011; Şimşek, Aydoğdu & Doymuş, 2012) çok boyutlu bir çalışmadır. 1900'lü yılların başından beri lisans öğrencilerinin öğrenmelerine etki eden değişik faktörler üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Bu konuda yapılan araştırmalar artınca farklı bilim adamları tarafından etkili bir okul eğitimi sunmak için bunlar sentezlenmiştir. Bu çalışmalar içerisinde dünya ölçeğinde en iyi bilinenlerinden birisi Chickering ve Gamson (1987) tarafından kaleme alınan iyi bir eğitim ortamı için yedi ilkedir (Bangert, 2004; Caboni, Mundy & Duesterhaus, 2009; Cousins, 2012; Keith, 2011; McCabe & Meuter, 2011; Tirrell & Quick, 2012).

Chickering ve Gamson, daha çok yüksek öğretimde verimliliği arttırmak için farklı bilim adamları tarafından kendilerinden önce yapılan çalışmalarda ortaya konulan önerileri birleştirerek birbiriyle alakalı yedi ilkeden oluşan çok boyutlu ve aynı zamanda bütüncül bir eğitim anlayışı geliştirmişlerdir. Genelde yedi ilke geleneksel sınıf ortamlarında etkili öğretimi gerçekleştirmek için kullanılmaktadır (Batts, Colaric & McFadden, 2006; Chickering & Ehrmann, 1996). İyi bir eğitim ortamı için yedi ilke içerik temelli değildir, süreç odaklıdır ve akademik programlar için etkili uygulamalar sunmaktadır (Martin & Peer, 2003). Söz konusu bu yedi ilke; öğrenci-fakülte etkileşiminin sağlanması, öğrenciler arası işbirliğinin sağlanması, aktif öğrenmenin kullanılması, anlık geribildirimlerin verilmesi, görevlerin zamanında yapılmasının sağlanması, üst düzey ulaşılabilir beklentilere cevap verilmesi ve farklı yetenek ve öğrenme stillerine karşı toleranslı olunması şeklinde

ifade edilmektedir (Chickering & Gamson, 1987). Özellikle ABD’de birçok araştırmayla desteklenen ve aktif-işbirlikli bir eğitim anlayışına dayanan yedi ilke, aslında iyi bir eğitim ortamı dizayn etmek için genel bir rehber görevi görmektedir (Henninger & Hurlbert, 2006). Bu ilkelerle yükseköğretimde belirli standartlar oluşturmak ve yüz yüze öğretimde kaliteyi arttırmak amaçlanmaktadır (Chickering & Gamson, 1987). Tüm bu özellikleriyle öğretim programlarının öngördüğü aktif öğrenmenin daha etkili bir şekilde okullarımızda uygulanabilmesi için iyi bir eğitim ortamı sağlayan yedi ilkenin en iyi şekilde uygulanması gerekmektedir (Şimşek vd., 2012). Aktif öğrenmeyi esas alan yedi ilke her ne kadar temelde yükseköğretimde verimli bir eğitim ortamı oluşturarak başarıyı artırmayı amaçlasa da bu ilkelerin diğer eğitim kademelerinde de küçük uyarlamalarla uygulanmasında herhangi bir sakınca yoktur. Örneğin “*öğrenci-fakülte etkileşiminin sağlanması*” olarak tanımlanan 1. ilke, ilkokul kademesinde; “*öğrenci-okul etkileşiminin sağlanması*” şeklinde, yine bu ilke içinde olması düşünülen “*öğrenci-danışman işbirliğinin sağlanması*” ise “*öğrenci-sınıf rehber öğretmeni işbirliğinin sağlanması*” şeklinde düşünülmektedir.

Günümüz modern eğitim sisteminde yapılandırmacı (constructivist) yaklaşım, tartışmasız olarak öğretim programları için en etkili ve en güncel yaklaşım olarak eğitim çevrelerinde kabul görmektedir. İyi bir eğitim ortamı için yedi ilkenin çekirdeğini oluşturan öğrenci merkezli uygulamaların çoğunluğu da açık bir şekilde yapılandırmacı (constructivist) yaklaşıma odaklanmıştır. Özellikle iyi bir eğitim ortamı için yedi ilkenin işbirlikli ve aktif öğretime dayanan özellikleri (Henninger & Hurlbert, 2006), yapılandırmacı (constructivist) yaklaşımın doğal bir eşleşmesidir (Bangert, 2004; Tirrell, 2009; Tirrell & Quick, 2012). Bu nedenle, Kuh, Pace ve Vesper (1997) öğrenci-fakülte etkileşimi (1. ilke), öğrenciler arasında işbirliği (2. ilke) ve aktif öğrenmenin (3. ilke) öğrencilerin eğitim kazanımlarını elde etmenin en iyi yolu olduğunu ifade etmişlerdir. Bu nedenle araştırmada yapılandırmacı (constructivist) yaklaşımın temel dinamiklerini ve yedi ilkenin çekirdeğini oluşturan ilk üç ilke (1. ilke: öğrenci-fakülte etkileşimi, 2. ilke: öğrenciler arası işbirliği, 3. ilke: aktif öğrenme) üzerinde durulmuştur. Diğer bir ifadeyle ülkemizdeki öğretim programları yapılandırmacı yaklaşıma göre oluşturulduğu için bu yaklaşımla doğrudan ilişkili olan ilk üç ilke ele alınmıştır. Ayrıca kapsamlı öneriler sunan yedi ilkenin tamamının farklı değişkenler açısından tek bir makalede incelenmesinin çok uzun olacağı düşünülmüştür.

Araştırmada, sosyal bilgiler öğretmen adayları ve öğretmenlerinin yedi ilkenin uygulamalarından haberdar olup olmadıklarını, bunların öğretim ortamlarında kullanması hakkında ne düşündüklerini tespit etmek ve bununla ilgili öneriler sunmak amaçlanmıştır.

Araştırmanın önemi

Bilindiği gibi son derece karmaşık bir süreç olan eğitimde istenilen başarıyı yakalamak kolay bir iş değildir. Çünkü belirli hedeflere ulaşmada birçok faktör etkili olmak-

tadır. Söz gelimi çok iyi hazırlanmış bir öğretim programı ya da olumlu etkileri ortaya konulmuş bir öğretim yöntemi tek başına yeterli değildir. Çünkü eğitim bütüncül bir özellik gösterir. Derslerde kullanılan yöntemler, kullanılan materyaller, ölçme değerlendirme teknikleri, ders kitapları, öğretim programları, öğrenci-öğretmen iletişimi gibi birçok faktör eğitimde belirlenen hedeflere ulaşmada etkilidir. İşte yedi ilke, bu faktörlerin kontrol altına alınıp iyi bir öğretim çevresi oluşturulması felsefesine dayanmaktadır. Gerçekten de ABD ve gelişmiş Batı Avrupa ülkeleri bu faktörleri kontrol altına alarak ve bunları belli standartların üzerine çıkararak eğitim alanında önemli bir mesafe kat etmişlerdir. Ülkemizde ise son yıllarda okul ve derslik sayılarında, araç-gereç ve materyal temininde önemli adımlar atılmış ve modern eğitimin gereği olarak yapılandırmacı yaklaşımı esas alan öğretim programlarına geçilmiştir. Ancak Türkiye eğitimde hala birçok sorunla karşı karşıyadır. Bu nedenle eğitim ortamlarında kaliteli bir öğretim gerçekleştirilmesinde yedi ilkenin uygulanması gerekli görülmektedir. Özellikle öğretmen-öğrenci, öğrenci-okul arasında olumlu bir iletişimin kurulması, öğrenme ortamlarında öğrencilerin işbirliği içinde çalışması ve derslerde aktif öğrenmenin gerçekleştirilmesi yönünden yapılandırmacı yaklaşımla aynı mantığı taşıyan yedi ilke hakkında sosyal bilgiler öğretmenlerinin ve yakın gelecekte öğretmen olarak hizmet vermesi beklenen öğretmen adaylarının, yedi ilkenin uygulamaları hakkındaki görüşlerini ortaya koymak ve böylece bir farkındalık yaratmak açısından bu araştırma önemli görülmektedir.

Problem cümlesi

Sosyal bilgiler öğretmen ve öğretmen adaylarının yedi ilke ve uygulamaları hakkındaki görüşleri nelerdir? Bu kapsamda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

Alt problemler

1. Sosyal bilgiler öğretmen ve öğretmen adaylarının yedi ilke hakkında görüş ayrılıkları var mıdır?
2. Sosyal bilgiler öğretmen ve öğretmen adaylarının yedi ilke hakkındaki görüşlerinde cinsiyet açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?
3. Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının yedi ilke hakkındaki görüşlerinde sınıf düzeyi açısından anlamlı bir farklılık var mıdır?

Sınırlılıklar

Bu araştırma:

1. İyi bir öğretim ortamı için uygulanan yedi ilkenin sadece ilk üç ilkesiyle,
2. 2012-2013 akademik yılı bahar döneminde, Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Anabilim Dalı 2. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 98 öğrenci ve Erzurum il merkezinde görev yapan 30 sosyal bilgiler öğretmeni ile sınırlıdır.

1.Yöntem

1.1. Araştırma modeli

Sosyal bilgiler öğretmenleri ve öğretmen adaylarıyla yürütülen bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır (Karasar, 2005, s. 77). Doğal koşulları değiştirmemek suretiyle öğretim süreçlerini araştıran birçok araştırmacı betimsel yöntemleri tercih eder (Çepni, 2009; McMillan & Schumacher, 2010). Bu nedenle sosyal bilgiler öğretmen ve öğretmen adaylarının yedi ilke konusundaki görüş ve uygulamaları belirlenmesinde betimsel tarama modelinin kullanılması uygun görülmüştür.

1.2. Örneklem

Sosyal bilgiler öğretmenleri ve öğretmen adaylarının örnekleminin seçiminde tesadüfî olmayan örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Eğitim araştırmalarında, deneysel veya deneysel olmayan araştırma desenlerinde, tesadüfî olmayan örnekleme yöntemi en çok tercih edilen yöntemdir (Yıldırım & Şimşek, 2005; McMillan & Schumacher, 2010). Araştırmanın örneklemini, 2012-2013 bahar yarıyılında Erzurum il merkezinde görev yapan 30 sosyal bilgiler öğretmeni ile Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği 2. ve 4. sınıflarında öğrenim gören toplam 98 sosyal bilgiler öğretmen adayı oluşturmaktadır.

1.3. Veri toplama araçları

Araştırmada kullanılan ölçek Chickering ve Gamson tarafından geliştirilen iyi bir öğrenme ortamında var olması gereken yedi temel ilkenin esas alınarak hazırlandığı ölçektir. Ölçek, her biri on madde içeren yedi ilkeden oluşmaktadır ve Aydoğdu (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Aydoğdu, Doymuş & Şimşek (2012) tarafından ise geliştirilerek son şekli verilmiştir. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlanması aşamasında; soruların ifade ve anlam bakımından uygun olup olmadığı Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği Bölümünden iki öğretim üyesi tarafından incelenmiş ve önerilen düzeltmeler yapılarak anlam ve yapı bakımından dil bilgisine uyumu sağlanmıştır. Ayrıca ölçek İngilizce aslına uygunluğu bakımından Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü ve Fen Bilgisi Öğretmenliği Bölümünden iki öğretim üyesi tarafından incelenmiş ve gerekli görülen düzenlemeler yapılarak ölçeğe son hâli verilmiştir. Ölçeğin güvenilirliği 0.68 olarak belirlenmiştir (Aydoğdu vd., 2012).

1.4. Verilerin analizi

Araştırma kapsamında yapılan istatistiksel analizler, SPSS 17 istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmada sosyal bilgiler öğretmenleri ve öğretmen

adaylarına uygulanan ölçekten elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız *t* testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

2. Bulgular

Araştırmanın bu kısmında yedi ilkenin 1., 2. ve 3. ilkesiyle ilgili sosyal bilgiler öğretmenlerine ve öğretmen adaylarına uygulanan ölçekten elde edilen veriler sunulmuştur. Yapılan Shapiro-Wilk normallik testi sonucunda verilerin normal dağılım gösterdiği belirlendiği için veri analizi sürecinde parametrik testlerden yararlanılmıştır.

Tablo 1. “Öğrenci-Fakülte Etkileşiminin Sağlanması” İlkesinin Maddelerinden Elde Edilen Verilerin Tanımlayıcı İstatistikleri, ANOVA ve Bağımsız *t* Testi Sonuçları

İlke-1'in Maddeleri	İkinci Sınıf		Dördüncü Sınıf		Sosyal Bilgiler Öğretmenleri		ANOVA		Bağımsız <i>t</i> -testi	
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	F	P	<i>t</i>	p
Madde 1	3,58	0,96	3,53	0,960	3,65	1,082	0,133	0,876	-1,266	0,818
Madde 2	2,56	0,897	2,35	0,875	2,39	9,16	0,735	0,482	-1,659	0,130
Madde 3	4,10	0,909	3,77	0,905	3,97	0,875	1,652	0,196	1,799	0,253
Madde 4	3,92	0,975	3,62	0,922	3,25	1,023	4,876	0,009	1,925	0,800
Madde 5	3,82	0,941	3,83	0,930	3,55	0,961	1,030	0,360	0,695	0,719
Madde 6	4,56	0,733	4,27	0,869	4,35	1,082	1,393	0,252	0,812	0,954
Madde 7	3,86	0,926	4,14	0,866	3,87	1,056	1,351	0,263	1,658	0,394
Madde 8	4,30	0,763	4,24	0,830	3,97	0,875	1,706	0,186	0,559	0,519
Madde 9	2,60	0,990	2,58	0,964	1,74	0,855	9,438	0,001	2,118	0,002
Madde 10	4,18	0,850	4,18	0,882	4,19	0,946	0,002	0,998	0,698	0,426

Tablo 1.'e bakıldığında 1. ilkenin maddelerinden elde edilen verilere uygulanan ANOVA sonuçlarına göre, birinci madde ($F_{(2-124)} = 0,133$; $p > 0,05$), ikinci madde ($F_{(2-124)} = 0,735$; $p > 0,05$) üçüncü madde ($F_{(2-124)} = 1,652$; $p > 0,05$), beşinci madde ($F_{(2-124)} = 1,030$; $p > 0,05$), altıncı madde ($F_{(2-124)} = 1,393$; $p > 0,05$), yedinci madde ($F_{(2-124)} = 1,351$; $p > 0,05$), sekizinci madde ($F_{(2-124)} = 1,706$; $p > 0,05$) ve onuncu maddede ($F_{(2-114)} = 0,002$; $p > 0,05$) gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmezken; dördüncü madde ($F_{(2-124)} = 4,876$; $p < 0,05$) ve dokuzuncu maddede ($F_{(2-126)} = 9,438$; $p < 0,05$) ise anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Bu farkın hangi gruplar lehine olduğunu belirlemek amacıyla çoklu karşılaştırma (Post-Hoc) testlerinden LSD'ye (Least Significant Different) başvurulmuştur. Buna göre dördüncü maddede; 2. sınıflarla öğretmenler arasında, 2. sınıflar lehine anlamlı

bir fark bulunmuştur. Dokuzuncu maddede ise 2. sınıflarla öğretmenler arasında, 2. sınıflar lehine ve 4. sınıflarla öğretmenler arasında 4. sınıflar lehine arasında anlamlı bir fark bulunmuştur.

Tablo 1.'de görüldüğü gibi, cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre, sadece dokuzuncu maddede ($t_{(127)} = 2,118$; $p < 0,05$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmüştür. Dokuzuncu maddenin aritmetik ortalamalarına bakıldığında, bayan öğretmen ve öğretmen adaylarının ($\bar{X} = 2,60$), erkek öğretmen ve öğretmen adaylarına ($\bar{X} = 2,22$) göre, öğrencileri alanlarındaki profesyonel (mesleki) veya diğer toplantılara götürmek konusunda daha olumlu görüş bildirdikleri görülmektedir.

Tablo 2. “Öğrenciler Arası İşbirliğinin Sağlanması” İlkesinin Maddelerinden Elde Edilen Verilerin Tanımlayıcı İstatistikleri, ANOVA ve Bağımsız t Testi Sonuçları

İlke-2'nin Maddeleri	İkinci Sınıf		Dördüncü Sınıf		Sosyal Bilgiler Öğretmenleri		ANOVA		Bağımsız t-testi	
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	F	P	t	p
Madde 1	4,50	0,678	4,29	0,764	3,77	0,920	8,535	0,001	-0,431	0,415
Madde 2	3,78	1,055	3,88	0,971	3,55	1,028	1,007	0,368	-0,939	0,470
Madde 3	3,96	0,947	4,20	0,866	3,45	0,961	6,388	0,002	-0,747	0,841
Madde 4	3,58	1,090	3,59	0,977	3,16	1,157	1,875	0,158	-0,431	0,027
Madde 5	3,76	1,080	3,68	0,958	3,17	1,020	3,452	0,035	-0,082	0,050
Madde 6	4,10	1,015	4,10	0,918	3,61	1,086	2,827	0,063	-0,370	0,086
Madde 7	3,94	0,935	4,13	0,761	3,39	1,145	6,097	0,003	-1,092	0,982
Madde 8	3,82	1,004	3,82	0,928	2,94	0,998	9,685	0,001	1,604	0,143
Madde 9	4,22	0,954	3,96	0,967	3,55	1,060	4,451	0,014	0,561	0,043
Madde 10	4,12	0,746	3,90	0,872	3,84	1,003	1,293	0,278	-0,870	0,748

Tablo 2.'ye bakıldığında 2. ilkenin maddelerinden elde edilen verilere uygulanan ANOVA sonuçlarına göre, ikinci madde ($F_{(2-127)} = 1,007$; $p > 0,05$), dördüncü madde ($F_{(2-127)} = 1,875$; $p > 0,05$), altıncı madde ($F_{(2-127)} = 2,827$; $p > 0,05$) ve onuncu maddede ($F_{(2-127)} = 1,293$; $p > 0,05$) gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmezken; birinci madde ($F_{(2-127)} = 8,535$; $p < 0,05$), üçüncü madde ($F_{(2-127)} = 6,388$; $p < 0,05$), beşinci madde ($F_{(2-124)} = 3,452$; $p < 0,05$), yedinci madde ($F_{(2-126)} = 6,097$; $p < 0,05$), sekizinci madde ($F_{(2-127)} = 9,685$; $p < 0,05$) ve dokuzuncu maddede ($F_{(2-126)} = 4,451$; $p < 0,05$) anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Anlamlı farkın hangi gruplar arasında ve hangi yönde olduğunu

belirlemek amacıyla çoklu karşılaştırma testlerinden LSD'ye başvurulmuştur. Buna göre birinci, üçüncü, beşinci ve sekizinci maddelerde; 2. sınıflarla öğretmenler arasında, 2. sınıflar lehine ve 4. sınıflarla öğretmenler arasında 4. sınıflar lehine arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Yedinci maddede; 4. sınıflarla öğretmenler arasında 4. sınıflar lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Dokuzuncu maddede; 2. sınıflarla öğretmenler arasında 2. sınıflar lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Tablo 2.'de görüldüğü gibi cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre, dördüncü ($t(128) = 0,027$; $p < 0,05$) ve dokuzuncu ($t(127) = 0,043$; $p < 0,05$) maddelerde istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmüştür. Dördüncü maddenin aritmetik ortalamalarına bakıldığında, erkek öğretmen ve öğretmen adaylarının ($\bar{X}=3,52$), bayan öğretmen ve öğretmen adaylarına ($\bar{X}=3,44$) göre, öğrencilerinden arkadaşlarının yaptıkları çalışmaları değerlendirmelerini isteme konusunda daha iyi oldukları görülmektedir. Dokuzuncu maddenin aritmetik ortalamalarına bakıldığında, bayan öğretmen ve öğretmen adaylarının ($\bar{X}=4,02$), erkek öğretmen ve öğretmen adaylarına ($\bar{X}=3,92$) göre, öğrencileri okuldaki sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerden en az birine katılmaları için teşvik etme konusunda daha iyi oldukları görülmektedir.

Tablo 3. “Aktif Öğrenmenin Sağlanması” İlkesinin Maddelerinden Elde Edilen Verilerin Tanımlayıcı İstatistikleri, ANOVA ve Bağımsız t Testi Sonuçları

İlke-3'ün Maddeleri	İkinci Sınıf		Dördüncü Sınıf		Sosyal Bilgiler Öğretmenleri		ANOVA		Bağımsız t-testi	
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	F	P	t	p
Madde 1	4,20	0,833	3,80	0,866	3,74	0,893	3,796	0,025	1,109	0,578
Madde 2	3,38	1,123	3,51	0,869	3,23	0,884	0,809	0,447	0,476	0,459
Madde 3	3,98	0,892	4,10	0,918	4,03	0,752	2,244	0,784	1,187	0,486
Madde 4	3,72	1,070	3,57	1,173	3,65	0,709	0,253	0,777	-1,344	0,974
Madde 5	4,06	0,843	4,16	0,825	3,68	1,077	2,920	0,058	-0,854	0,915
Madde 6	4,61	0,640	4,53	0,710	4,39	0,715	1,025	0,362	-0,641	0,040
Madde 7	3,68	1,115	3,58	1,145	2,71	1,006	8,359	0,001	0,850	0,874
Madde 8	4,42	0,702	4,08	0,862	4,06	0,814	2,921	0,057	0,694	0,845
Madde 9	4,30	0,839	3,71	1,061	2,74	1,061	24,495	0,001	0,723	0,679
Madde 10	3,70	1,055	3,69	0,847	2,58	0,923	16,322	0,001	0,575	0,036

Tablo 3.'e bakıldığında 3. ilkenin maddelerinden elde edilen verilere uygulanan ANOVA sonuçlarına göre, ikinci madde ($F_{(2-127)} = 0,809$; $p > 0,05$), üçüncü madde ($F_{(2-127)} = 2,244$; $p > 0,05$), dördüncü madde ($F_{(2-127)} = 0,253$; $p > 0,05$), beşinci madde ($F_{(2-127)} = 2,920$;

$p>0,05$), altıncı madde ($F_{(2-127)} = 1,025$; $p>0,05$) ve sekizinci maddede ($F_{(2-114)} = 2,921$; $p>0,05$) gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmezken; birinci madde ($F_{(2-127)} = 3,796$; $p<0,05$), yedinci madde ($F_{(2-126)} = 8,359$; $p<0,05$), dokuzuncu madde ($F_{(2-127)} = 24,495$; $p<0,05$) ve onuncu maddede ($F_{(2-127)} = 16,322$; $p<0,05$) ise anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Anlamlı farkın hangi gruplar arasında ve hangi yönde olduğunu belirlemek amacıyla çoklu karşılaştırma testlerinden LSD'ye başvurulmuştur. Buna göre birinci maddede gruplar arasında anlamlı fark hem 2. sınıflar ile 4. sınıflar hem de 2. sınıflar ile öğretmenler arasındadır. 2. sınıf öğrencileri, 4. sınıf öğrencilerine ve görev başındaki öğretmenlere göre, öğrencilerinden çalışmalarını sınıfta sunmaları isteme konusunda daha olumlu görüş bildirmişlerdir. Yedinci maddede gruplar arasında anlamlı fark, hem öğretmenler ile 2. sınıflar hem de öğretmenler ile 4. sınıflar arasındadır. 2. sınıf ve 4. sınıf öğrencileri, görev başındaki öğretmenlerin derslerinde simülasyon (benzetim), drama tekniklerini kullandıklarından veya laboratuvarında uygulamalar yaptıklarından daha fazla bu teknikleri kullanacakları veya uygulamalar yapacaklarını düşündükleri yönünde görüş bildirmişlerdir. Dokuzuncu maddede gruplar arasında anlamlı fark hem öğretmenler ile 2. sınıflar hem de öğretmenler ile 4. sınıflar arasındadır. 2. sınıf ve 4. sınıf öğrencileri, görev başındaki öğretmenlerin öğrencileriyle birlikte derslerle alakalı gezi düzenlediklerinden, gönüllü çalışmalara katıldıklarından veya daha farklı etkinlikler yaptıklarından daha fazla yapacaklarını düşündükleri yönünde görüş bildirmişlerdir. Ayrıca 2. sınıflar da 4. sınıflara göre bu konuda daha olumlu görüş bildirmişlerdir. Onuncu maddede ise gruplar arasında anlamlı fark hem öğretmenler ile 2. sınıflar hem de öğretmenler ile 4. sınıflar arasındadır. 2. sınıf ve 4. sınıf öğrencileri, görev başındaki öğretmenlerin öğrencileriyle birlikte çeşitli araştırma ve geliştirme projeleri hazırladıklarından daha fazla bu projeleri hazırlayacakları yönünde görüş bildirmişlerdir.

Tablo 3.'te görüldüğü gibi, cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre, altıncı madde ($t(127) = 0,641$; $p<0,05$) ve onuncu maddede ($t(128) = 0,575$; $p<0,05$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmüştür. Altıncı maddenin aritmetik ortalamalarına bakıldığında, öğrencilerine araştırma ve inceleme yapmaları için somut ve gerçek hayattan örnekler verme konusunda bayan öğretmen ve öğrenciler ($\bar{X} = 4,57$), erkek öğretmen ve öğrencilere ($\bar{X} = 4,49$) göre daha olumlu görüş bildirmişlerdir. Onuncu maddenin aritmetik ortalamalarına bakıldığında ise öğrencileriyle birlikte çeşitli araştırma ve geliştirme projeleri hazırlama konusunda bayan öğretmen ve öğrenciler ($\bar{X} = 3,49$), erkek öğretmen ve öğrencilere ($\bar{X} = 3,38$) göre daha olumlu görüş bildirdikleri görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Genel olarak araştırmanın sonucunda 2. ve 4. sınıf sosyal bilgiler öğretmen adaylarının, sosyal bilgiler öğretmenlerine göre daha olumlu görüşler bildirdikleri belirlenmiştir.

Ayrıca cinsiyet bakımından bayanların daha olumlu görüş bildirdikleri tespit edilmiştir. Bu sonuç özellikle Koç, Okumuş, Öztürk, Çavdar & Doymuş (2014) tarafından fen-tek-noloji öğretmenleri ve öğretmen adayları ile yapılan çalışmanın sonuçlarıyla büyük benzerlikler göstermektedir.

İyi bir eğitim ortamı sağlayan yedi ilkenin 1. ilkesi olan “öğrenci-fakülte etkileşiminin sağlanması” ile ilgili Tablo 1.’den elde edilen bulgulara göre: 2. sınıf öğretmen adaylarının öğrenci grupları tarafından düzenlenen etkinliklere katılma (4. madde) ve öğrencileri alanındaki profesyonel toplantılara götürme konusunda (9. madde), 4. sınıf öğretmen adayları ve öğretmenlere göre daha olumlu görüş bildirmelerinde, henüz 2. sınıfta olmalarından dolayı öğretmenlik kaygısından uzak olmaları, öğretmenlik mesleğine henüz başlamamış olmaları hatta staj tecrübelerinin olmaması ve meslek yaşamının zorluklarıyla henüz karşılaşmamış olmalarının etkili olduğu söylenebilir. Bu sonuçlar Keith (2011), Tirrell & Quick (2012) ve Koç & vd.’nin (2014) araştırma sonuçlarıyla benzerlik gösterirken, Okumuş & vd.’nin (2013) araştırma sonuçlarından ise ayrılmaktadır.

Cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre (Tablo 1.), sadece öğrencileri alanla ilgili ve diğer toplantılara götürme (9. madde) konusunda bayan öğretmen ve öğretmen adaylarının lehine anlamlı fark bulunmuştur. Bayan öğretmen ve bayan öğretmen adaylarının, erkek öğretmen ve erkek öğretmen adaylarına göre bu maddede daha yüksek aritmetik ortalamaya sahip olmalarında, bayanların daha duygusal oldukları için öğrencileriyle daha ilgili olmaları etkili olabilir. Cinsiyet açısından elde edilen bu sonuçlar Sax, Bryant & Harper (2005), Bishoff (2010), Cosgriff (2012) ve Okumuş & vd.’nin (2013) çalışmasıyla benzerlik göstermektedir.

İyi bir eğitim ortamı sağlayan yedi ilkenin 2. ilkesi olan “öğrenciler arası işbirliğinin sağlanması” ile ilgili Tablo 2.’den elde edilen bulgulara göre; öğrencilerinden bilgi, birikim ve ilgi alanlarını birbirleriyle paylaşmasını isteme (1. madde), öğrencileri birlikte projeler hazırlama konusunda teşvik etme (3. madde), öğrencilerinden anlaşılması zor konuları birbirlerine açıklamalarını isteme (5. madde), öğrencilerini önemli konularda farklı fikir ve bilgi birikimine sahip arkadaşlarıyla tartışmaları için teşvik etme (7. madde), derslerde öğrenme toplulukları, çalışma grupları veya proje grupları oluşturma (8. madde) ve öğrencilerini okuldaki sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerden en az birine katılmaları için teşvik etme (9. madde) maddelerinin tümünde 2. ve 4. sınıf öğretmen adaylarının öğretmenlere göre daha olumlu görüş bildirmelerinde, öğretmenlerin öğrencileri arasında işbirliği sağlama hususunda yeteri kadar çaba göstermediklerini düşündürmektedir. Cousins’in (2012) çalışmasına göre öğrenciler arası işbirliğinin sağlanması ilkesi, öğretim elemanlarının en çok uyguladıkları ilke olurken, Tirrell & Quick’in (2012) çalışmasına göre ise öğretim elemanlarının en düşük düzeyde uyguladıkları ilke olmuştur. Özellikle Tirrel & Quick (2012), öğrenciler arası işbirliği ilkesi ile aktif öğrenme ilkesinin öğretim elemanları tarafından daha düşük düzeyde uygulanma nedenlerini bu ilkelerin

geleneksel sınıflardan farklı, yenilikçi ve yapısalcı yaklaşıma dayanan özelliklerinden kaynaklandığını ifade etmektedirler. Bu sonuçlar Ray (2005), Bishoff (2010), Tirrell & Quick (2012) ve Koç & vd.'nin (2014) araştırmalarıyla benzerlik gösterirken, Bangert (2004), Cousins (2012), Okumuş & vd.'nin (2013) araştırma sonuçlarından ayrılmaktadır. Keith'in (2011) araştırmasında ise bu ilkeyle ilgili anlamlı farklılık bulunamamıştır.

Cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre (Tablo 2.), 4. maddenin aritmetik ortalamasına bakıldığında, öğrencilerin birbirlerinin çalışmalarını değerlendirmesi davranışını teşvik etmede erkek öğretmen ve erkek öğretmen adaylarının, bayan öğretmen ve bayan öğretmen adaylarına göre daha olumlu görüş bildirmeleri Koç & vd.'nin (2014) yaptığı çalışmanın bu maddeye ilişkin sonuçlarla farklılık göstermektedir. 9. madde kapsamında yer alan; öğrencilerini üniversitedeki sosyo-kültürel ve sportif etkinliklerinden en az birine katılmaları için cesaretlendirme konusunda ise aritmetik ortalama bayanların lehinedir. Buradan erkek öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının öğrencilerinin akademik çalışma ve etkinliklerine daha fazla önem verdikleri, bayan öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının ise öğrencilerin sosyal etkinliklere katılmaları konusunda daha duyarlı oldukları sonucuna varılabilir. Elde edilen bu sonuçlar Bishoff (2010), Okumuş & vd. (2013) ile Koç & vd.'nin (2014) araştırmalarıyla benzerlik göstermektedir.

İyi bir eğitim ortamı sağlayan yedi ilkenin 3. ilkesi olan “aktif öğrenmenin sağlanması” ile ilgili Tablo 3.'ten elde edilen bulgulara göre; 2. sınıf öğretmen adaylarının, öğrencilerden çalışmalarını sınıfta sunmalarını isteme (1. madde), derslerde simulasyon (benzetim), drama tekniklerini kullanma veya laboratuvarında uygulama yapma (7. madde), öğrencilerle birlikte derslerle alakalı gezi düzenleme, gönüllü çalışmalara katılma veya daha farklı etkinlikler yapma (9. madde), öğrencilerle birlikte çeşitli araştırma ve geliştirme projeleri hazırlama (10. madde) konularında 4. sınıf öğretmen adayları ve öğretmenlere göre daha olumlu görüş bildirmelerinde, gerçek hayatta henüz öğretmenlik mesleğinin zorluklarıyla yüzleşmemiş olmaları ve zihinlerindeki idealist öğretmen imajının etkili olduğu söylenebilir. Ray'ın (2005) çalışmasına göre aktif öğrenmenin sağlanması ilkesi, öğretim elemanlarının en az uyguladıkları ilke olmuştur. Bu sonuçlar Ray (2005) ve Tirrell & Quick'in (2012) araştırmalarıyla benzerlik gösterirken, Bangert (2004) ve Okumuş & vd.'nin (2013) araştırma sonuçlarından ayrılmaktadır. Keith'in (2011) araştırmasında ise bir önceki ilkede olduğu gibi bu ilkeyle ilgili de cinsiyet açısından anlamlı farklılık bulunamamıştır.

Cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı bir farkın olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız t-testi sonuçlarına göre (Tablo 3.), 6. ve 10. maddelerin aritmetik ortalamalarına bakıldığında, öğrencilere araştırma ve inceleme yapmaları için somut ve gerçek hayattan örnekler verme (6. madde), öğrencilerle birlikte çeşitli araştırma ve geliştirme projeleri hazırlama (10. madde) konularında bayan öğretmen ve öğretmen adaylarının, erkek öğretmen ve öğretmen adaylarına göre daha olumlu görüş bildirdikle-

ri görülmektedir. Buradan bayan öğretmen ve öğretmen adaylarının, erkek öğretmen ve öğretmen adaylarına göre derslere daha hazırlıklı geldikleri ve öğrencileriyle daha fazla ilgilendikleri sonucuna varılabilir. Aktif öğrenme ilkesinin cinsiyet değişkeni verilerine göre elde edilen bu sonuçlar, Okumuş & vd.'nin (2013) araştırmasına göre farklılık göstermektedir.

Sonuç olarak iyi bir öğrenme ortamı oluşturmak ve bu ortamda öğrencileri daha aktif hale getirmek amacıyla yedi ilkenin eğitim ortamında etkin bir şekilde uygulanması ve öğretmenler tarafından daha fazla benimsenmesinin gerekli olduğu ortaya çıkmıştır.

İleride iyi bir eğitim ortamı için yedi ilke ile ilgili yapılacak çalışmalar için şu öneriler sunulabilir:

- Bu çalışmada sadece 2. ve 4. sınıf sosyal bilgiler bölümü öğrencileri ile sosyal bilgiler öğretmenlerinin iyi bir eğitim ortamı için yedi ilke hakkındaki düşünceleri incelenmiştir. Bundan sonraki çalışmalarda eğitim fakültelerinin farklı sınıf düzeylerinde ve farklı bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin ile farklı branşlardaki öğretmenlerin iyi bir eğitim ortamı için yedi ilke hakkındaki düşünceleri araştırılabilir.
- Bu çalışmada sadece yedi ilkenin ilk üçünü oluşturan; öğrenci-fakülte etkileşimi, öğrenciler arasında işbirliği oluşturma ve aktif öğrenme ilkeleri üzerinde durulmuştur. Bundan sonra yapılacak çalışmalarda diğer ilkelerle ilgili öğretmen-öğrenci görüşleri incelenebilir.

Kaynakça

- Aydoğdu, S. (2012). Üniversite Öğretim Elemanlarının Chickering ve Gamson'un Öğrenme İlkelerini Kullanma Düzeyleri. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Aydoğdu, S., Doymuş, K. & Şimşek, U. (2012). "Instructors' practice level of Chickering and Gamson learning principles". *Mevlana International Journal of Education (MIJE)*, 2 (2), 11-24
- Bangert, A. W. (2004). "The seven principles of good practice: a framework for evaluating on-line teaching". *Internet and Higher Education*, 7, 217-232.
- Batts, D., Colaric, S. M. & McFadden, C. (2006). "Online courses demonstrate use of seven principles". *International Journal of Instructional Technology & Distance Learning*, 3(12), 15-26.
- Bishoff, J.P. (2010). Utilization of the seven principles for good practice in undergraduate education in general chemistry by community college instructors. (Doctoral Dissertation). University of West Virginia, Morgantown West Virginia.

- Caboni, T.C., Mundy, M.E., & Duesterhaus, M.B. (2002). "The implications of the norms of undergraduate college students for faculty enactment of principles of good practice in undergraduate education". *Peabody Journal of Education*, 77(3), 125-137.
- Chickering, A.W., and Gamson, Z. (1987). "Seven principles of good practice in undergraduate education". *AAHE Bulletin*, 39 (7), 3-7.
- Cosgriff, J.C. (2012). A peer-delivered social interaction intervention for high school students with autism. (Doctoral Dissertation). Vanderbilt University.
- Cousins, C. L. (2012). A case study of community college students' perceptions of linked courses instructors' use of Chickering and Gamson's (1987) Principles for good practice in undergraduate education within student learning-communities and the importance of the principles in helping students with their academic writing skills. (Doctoral Dissertation). University of Hartford.
- Çepni, S. (2009). Araştırma ve Proje Çalışmalarına Giriş (4. Baskı). Trabzon.
- Henninger, E. A., Hurlbert, J. M. (2006). "Using the seven principles for good practice in undergraduate education". *Journal of Business and Finance Librarianship*, 12 (2), 3-15.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi* (15. bs). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Keith, P. M. (2011). A Comparison of centralized and decentralized developmental education courses in four public apalachian community colleges and students' perceptions regarding the seven principles for good practice. (Doctoral Dissertation). University of West Virginia, Morgantown West Virginia.
- Koç, Y., Okumuş, S., Öztürk, B., Çavdar, O. & Doymuş, K. (2014). "Fen ve Teknoloji Öğretmenleri ve Öğretmen Adaylarının Yedi İlke Hakkındaki Görüşleri". *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 134-149.
- Kuh, G. D., Pace, C.R., Vesper, N. (1997). "The development of process indicators to estimate student gains associated with good practices in undergraduate education". *Research in Higher Education*, 38 (4), 435-454.
- Ludeman, R. B., Osfield, K. J., Hidalgo, E. I., Oste, D., Wang, H. S. (2009). "Student affairs and services in higher education: Global foundations, issues and best practices". World Conference on Higher Education (Presented by the: IASAS and in cooperation with: UNESCO, Paris.
- Martin, M. & Peer, K. (2003). "Seven principles for good practice: A foundation for effective clinical education". *Human Kinetics-Athletic Therapy Today*, 8(6), 50-52.
- McCabe, D. B., & Meuter, M. L. (2011). "A student view of technology in the classroom does it enhance the seven principles of good practice in undergraduate education?". *Journal of Marketing Education*, 33(2), 149-159.

- McMillan, J. H. & Schumacher, S. (2010). *Research in education: Evidence-based inquiry* (Seventh Edition). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Okumuş, S., Aydoğdu, S., Öztürk, B., Koç, Y., Çavdar, O., Doymuş, K. (2013). "The views of secondary school and pre-service mathematics teachers about the seven principles for good practice in education". *Journal of Educational Sciences Research*, 3 (2), 197-218.
- Ray, J. B. (2005). *Examination of web-based teaching strategies at the University of Texas*. (Doctoral Dissertation). University of North Texas.
- Sax L. J, Bryant, A. N. & Harper, C. E. (2005). "The differential effects of student-faculty interaction on college outcomes for women and men". *Journal of College Student Development*, 46 (6), 642-659.
- Şimşek, U., Aydoğdu, S. ve Doymuş, K. (2012). "İyi Bir Eğitim için Yedi İlke ve Uygulanması". *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 1 (4), 241-254.
- Tirrell, T. (2009). *Examining the impact of Chickering's seven principles of good practice on student attrition in on-line courses in the community college*. (Doctoral Dissertation). Colorado State University, Colorado.
- Tirrell, T. & Quick, D. (2012). "Chickering's seven principles of good practice: student attrition in community college on-line courses, community college". *Journal of Research and Practice*, 36 (8), 580-590.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2005). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* (5. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Ek-1: Yedi İlkenin Araştırmada Kullanılan İlk Üç İlkesi ve Bunların Maddeleri

İlke-1'in Maddeleri

- Madde-1.Öğrencilerime mesleklerle ilgili tavsiyelerde bulunurum.
- Madde-2.Öğrenciler yanıma sadece ziyaret amacıyla gelirler.
- Madde-3.Geçmiş deneyimlerimi, değerlerimi ve düşüncelerimi öğrencilerimle paylaşıyorum.
- Madde-4.Öğrenci grupları tarafından düzenlenen etkinliklere katılıyorum.
- Madde-5.Okul yönetimi ve rehberlik servisiyle öğrencilerin ders ve ders dışı ile ilgili sorunları hakkında görüşürüm.
- Madde-6.Öğrencilerime isimleriyle hitap edebilirim.
- Madde-7.Farklı sosyokültürel ortamdan gelen öğrencilerimle daha etkili iletişim kurmak için daha çok çaba gösteririm.
- Madde-8.Öğrencilerime bir danışman, yardımcı veya rehber gibi yardım ederim.
- Madde-9.Öğrencileri alanımdaki profesyonel (mesleki) toplantılara veya diğer toplantılara götürürüm.
- Madde-10.Okulda öğrencilerimle ilgili bir sorun çıkarsa, sorunun çözümü için yardımcı olmaya çalışırım.

İlke-2'nin Maddeleri

- Madde-1.Öğrencilerimden bilgi, birikim ve ilgi alanlarını birbirleriyle paylaşmasını isterim.
- Madde-2.Öğrencilerimi derslere veya sınavlara birlikte çalışmalarını için teşvik ederim.
- Madde-3.Öğrencilerimi birlikte projeler hazırlamaları konusunda teşvik ederim.
- Madde-4.Öğrencilerimden arkadaşlarının yaptıkları çalışmalarını değerlendirmelerini isterim.
- Madde-5.Öğrencilerimden anlaşılması zor konuları birbirlerine açıklamalarını isterim.
- Madde-6.Öğrencilerimi arkadaşlarının başarılarını kutlamaları konusunda teşvik ederim.
- Madde-7.Öğrencilerimi, farklı fikir ve bilgi birikimine sahip arkadaşlarıyla tartışmaları için teşvik ederim.
- Madde-8.Derslerde öğrenme toplulukları, çalışma grupları veya proje grupları oluştururum
- Madde-9.Öğrencilerimi okuldaki sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerden en az birine katılmaları için teşvik ederim.
- Madde-10.Her öğrencimin almış olduğu notun diğerlerinden bağımsız olduğunu görmeleri için performans değerlendirme ölçütleri hakkında öğrencileri bilgilendiririm.

İlke-3'ün Maddeleri

Madde-1. Öğrencilerimden çalışmalarını sınıfta sunmaları isterim.

Madde-2. Öğrencilerimden ünlü bilim adamları, araştırma sonuçları veya sanatsal çalışmaların her birinin kendi arasındaki benzer ve farklı yönlerini açıklamalarını isterim.

Madde-3. Öğrencilerimden derslerde işlenen konular ile günlük yaşamda karşılaştıkları bir olayı ilişkilendirmelerini isterim.

Madde-4. Öğrencilerimden, bağımsız bir şekilde çalışma veya araştırma yapmalarını isterim.

Madde-5. Öğrencilerimden, benim ve arkadaşlarının fikirleri; dersimde veya diğer derslerde gördükleri konular hakkında yeni ve farklı fikirler ortaya koymalarını isterim

Madde-6. Öğrencilerime araştırma ve inceleme yapmaları için somut ve gerçek hayattan örnekler veririm.

Madde-7. Derslerimde simulasyon (benzetim), drama tekniklerini kullanırım veya laboratuvarında uygulamalar yaparım

Madde-8. Öğrencilerimi derslerle alakalı olarak kitap okuma, araştırma yapma, proje geliştirme, geziler düzenleme veya diğer etkinliklere katılmaları konusunda teşvik ederim.

Madde-9. Öğrencilerimle birlikte derslerle alakalı gezi düzenler, gönüllü çalışmalara katılır veya daha farklı etkinlikler yaparız..

Madde-10. Öğrencilerimle birlikte çeşitli araştırma ve geliştirme projeleri hazırlarız.
